

BALIKESİR BELEDİYESİNE AÇIK MEKTUP

Dortmund, 20. 05. 2010

Sayın Nuri Argun Atıcı

Belediye Başkan Yardımcısı

Anımsarsanız 11. Mayısta Balıkesir Doğa ve Hayvanları Koruma Derneği Başkanı Belkıs Biçer Hanımla birlikte sizi ziyaret etmiş, hayvan bakımevinin bazı yerlerine tel örgü çekilmesi gerektiğini, bu işin malzeme masraflarını üstlenebileceğimizi bildirmiştik. Vaktinizin azlığından samimi sohbetimizi kısa kesmek zorunda kalmıştık. Ancak size Almanya'dan Balıkesir izlenimlerimi içeren bir mektup göndereceğime dair söz vermiştim. Şimdi bu sözümü yerine getiriyorum.

Balıkesir'de kaldığım iki gün içinde edindiğim izlenimler şöyle:

1. Gün: 10. 05. 2010 / Hayvan Bakımevi

İnşaat halinde bazı yerleri var. Alan güzel, yeşillik. İki veteriner hekim, bir tekniker, üç yardımcı işçi, bunlara ilaveten bir araç ve hayvan toplama elemanları. Türkiye'de gördüğüm bazı bakımevleriyle kıyaslandığında barınan hayvan sayısına göre personel donanımı bakımından ideal sayılabilecek derecede iyi. Ancak...

Hayvanlar için özel bir mutfağın, onlara gerektiğinde et, kemik vs. kaynatacak, muhafaza edilecek teşkilatın olmayışı önemli bir eksiklik.

Bakımevi girişinde iki yanda sıra sıra kulübeler ve bunlara bağlı köpekler var. Acaba bu, dekorasyon olsun diye mi düşünülmüş?.. Bir bakımevinde, hem de giriş yolu üzerinde köpeklerin bağlı tutulmasını anlamak çok zor.

2. Gün: 11. 05. 2010 / Çöp Deposu

Bakımevinde tedavisi yapıp kısırlaştırılan hayvanların tekrar doğal ortamlarına bırakıldıkları söylenmişti bir gün önce. Çöp deposuna gelince sözü edilen **doğal ortamın** burası olduğunu gördüm.

Küpelili, küpesiz yüzlerce hayvanın durumu yürekler acısı... Üzerinde hiç tüy kalmamış kıpkızıl derisiyle dolaşandan, bulaştığı pislikten asıl rengi görünemeyenlere kadar. İçinde hemcinslerinin cesetleri de bulunan çöpten karınlarını doyurmaya çalışıyorlar. Su ise yok... Bize refakat eden Belediye çalışanı, "ilerde yalak var, oraya gidip su içmiyorlar" dedi. Arabayla gelirken gördüğümüz, hayli uzaktaki çeşmeyi kastediyordu. Çöp alanındaki uzunlamasına yarısı kesilmiş bidonu göstererek, "şu bidona her sabah tankerle su getirip dolduruyoruz" dedi. Herhalde benim gidip içine bakacağımı düşünmedi ki, ben bidona doğru giderken o ve yanındakiler arabayla oradan uzaklaştılar. Bidonun kuru dibinde toprak doluydu. Belli ki, uzun zaman hiç su konmamıştı. O gün gördüklerimi yaşamım boyunca unutamayacağımı sanıyorum. Bir an "insanlığın bittiği yerdeyim" diye düşündüm.

Sonuç :

Sayın Argun Bey, bu mektubun amacı Belediyenizi eleştirmek değil. Kısa, fakat dostça geçen sohbetimizden cesaret alarak önemli bulduğum bazı noktalara dikkatinizi çekmek istedim sadece. Eğer dikkate alırsanız, bir de önerim var:

Madem ki çöp deposunda yüzlerce köpeğin yaşadığı bir gerçek, o zaman neden oraya da bir teşkilat kurulmasın? Örneğin, ölüme terk edilmiş o zavallıların yemek yeyip su içebilecekleri, yazın sıcağa, kışın soğuğa ve yağışa karşı

korunabilecekleri yerler yapılabilir. Orada duran prefabrik eve de ilaç, ameliyat malzemesi vs. getirilebilir. Bakımevi veterinerlerinden biri de yardımcılarıyla haftanın belirli günlerinde orada çalışabilir.

Bütün bunlar fazla ek masraf gerektirmeden mevcut personelle yapılabilir sanıyorum. Yeter ki...

... işçisinden (aslında bunlar eğitimli hayvan bakıcısı olmalı) veterinerlerine kadar tüm çalışanlar **gerçekten hayvansever** olsun,

... çalışanlar köpeklere bakmayı aşağılayıcı bir iş olarak görmesin,

... çalışanlar "nasıl olsa maaşımız, emekliliğimiz garanti, az da çalışsak aynı, çok da..." diye düşünmesin,

... bir de halktan ya derneklerden, Belediyenin bazı hizmetlerinden ücretsiz yararlanabilen gönüllü yardımcıları olsa...

Bütün bunların dışında tarihi, coğrafyası ve halkıyla anlamlı, şirin ve uygar bir kent izlenimi bırakan Balıkesir'de Belediyenizin bu sorunları uygarca çözeceğini umuyor, size ve çalışma arkadaşlarınıza başarılar diliyorum.

Atilla Sönmez

VEHIST (Türkiye'deki hayvanseverlerle dayanışma, sokak hayvanlarına yardım derneği)

1. Başkanı